

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I am not going to challenge.

Mr. SPEAKER.—I am not going to allow the Hon'ble Member to speak.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I will make myself clear.

Mr. SPEAKER.—I will not allow. If you are going to challenge the Chair...

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I am not going to challenge.

Resolution No. 1—Appointment of a Committee to examine problems of agriculturists and suggest solution for augmentation of food production.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—

I move:

“That this Assembly is of the opinion that a Committee of both officials and non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of agriculturists in the State and to suggest solution for their betterment and augmentation of food production.”

Mr. SPEAKER.—Resolution moved:

“That this Assembly is of the opinion that a Committee of both officials and non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of agriculturists in the State and to suggest solution for their betterment and augmentation of food production.”

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ. ನಾವೂ ಹಾಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಕಾರ್ ನ್ಯಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರುವಾಗ ಯಾವ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಅವರ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರೈತವರ್ಗ, ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಎಂದು. ಈ ಮೂರು ಜನಗಳ ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಅವರ ಕಷ್ಟ

ಹಾಗೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿವೆ. ರೈತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಆಗದೆ ಮತ್ತು ರೈತರ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರಿಗೆ ಅಹವಾಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ದಾರಿ ತೋರದೆ ಮೂರ್ಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ, ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಸಾರಿಗೆ ತತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೂಗು ಅನಹಕಾರ, ಸ್ಪ್ರೈಕ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರ ಕೂಗು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಪಾತವರಣೆ ಕಲಿಸಿತ್ತು, ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡೆಮೆ ಅದೀತು, ನಿಮ್ಮ ಆದಳತಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿರತು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಉತ್ತರಜನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಈ ದಿವಸ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏನು ಏರುಪೇರುಗಳಿವೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ರೈತನೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಡೆಯ, ರೈತನೇ ಅಧಿಕಾರ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ರವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಪಟಾ ಇತ್ಯಾದಿ 350 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಮಹಾಯಾನ ಅಂದಾಜು ರಕ್ತ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತನು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನಲ್ಲಿಯೂ ಆಶಾಂತಿ, ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ, ಹುಟ್ಟುತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಆಶಾಂತಿ, ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಏರು ಪೇರುಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೋ, ಆಗ ಯಾವ ಸಮಾಜವೂ ಕೂಡ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತನೇ ದೇಶದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಎಂದು ನಾವು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 1958-59 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀವು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅರ್ಧ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ರೈತ.

ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ನ, ವಾಸನಾಮಾಪ್ತವೆಂದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಶುಶ್ರುಷಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು. ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವುದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಇದ್ದರೂ ಎಂದು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ, ಬಂದಿತಿಹಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಏಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ರೈತನನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಿನ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ಜನ ನಿಜವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದೆಹಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಕೂಗು ಮತ್ತು ರೈತನ ಅಹವಾಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಟುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಯಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಲ್ಲಯಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ, ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಸಕ್ತ: ಆಗುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿಯೇ ಈಗ ಅನೇಕವಾಗಿ ತುಂಗ ಭದ್ರಾ, ಘಟಪ್ರಭಾ, ಮಲಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ವಿವೇಚಿತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೇ ದೇಶದೊಡ್ಡದು; ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾಲಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೂ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಕಟಾಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆ ರೈತ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ಸಿಮೆಂಟ್‌ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಒಂದು ಕಟಾಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಂತಹ ನಿಷೇಧ ಅಚ್ಚಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಅನೇ ರೈತನಿಂದ ವಸೂಲಾದ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನು ದುಡ್ಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗಲೂ ರೈತನಿಗೆ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವನ್ಯಾಯ? ಇದರಿಂದ ಯಾವರೀತಿ ರೈತನನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಎಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ರೈತನಿಗೆ

ಎಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಈಗ 12 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಛಾವಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಶಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆ ಇವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಅಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಗೊಕ್ಕಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಧಾನ ಸೌಧಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಏನಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಅಹವಾಲನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಿಗೆ ಬಂದು ನೆರವಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ಲಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ಲಾನಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕೆಲಸಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಸ್ತ್ರೀಮುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಯೋಜನೆ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೆಷ್ಟು, ಅದರ ಅಂಶಗಳೇನಿವೆ, ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳೇನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಜೀವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆನಿಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಮಾನಿದೆ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಮಾನನ್ನು ಯಾರುಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವಾಡಬಲ್ಲರು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಯೂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರನ್ನು ನೆರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಲಾರದು. ಅವು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ; ಪರಿಣತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಎಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಾಮಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನದ ಅಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. 50 ನಾಂಟರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಊರುಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮಾನು ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಉತ್ಪಾದಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪ್ಲಾನುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಫೋಷನ್‌ಗಳನ್ನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಧಿವೇಶನ ಸೇರಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಕರೆದು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಫೋಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡು

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ತ್ರಿಧಾರಮೇ ಏನಾ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು Imperial Council of Agricultural Research, Scientific Research ಇಷ್ಟು ಅನೇಕ ಲುಕ್ಕಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 3,909 ಪೌಂಡು ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಎರಡನೆ ಪಾಂಚಾರ್ಪಿಕ್ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ರೈತನಮೇಲೆ ಸಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಒಂದುಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಬತ್ತ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. 3,909 ಪೌಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಗೋಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 774 ಪೌಂಡುಗಳು, ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ 2,010 ಪೌಂಡುಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಜ್ಞರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವ ಅಂಶ. ಈ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ನಮಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏನೇನು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ವಾದಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವರು ಈಗ ಹೇಳಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನು ಮತ್ತು ರೈತನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಹಗಲಿರಳೂ ದುಡಿಯುವ ಅವನ ಕಡೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಕುಡುರೆ ಜೂಜು ಈಗ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಾಜರು ಅರಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಡಿ.ದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾವು ಯಾರೂ ಕುಡುರೆಜೂಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಹಲವತ್ತಾದ ಜಮೀನುಗಳು ಈಗ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇರಾಗಿರುವುದು ವರ್ಷಾನಿಮಿ ಸಿಗರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ; ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು; ಕೇವಲ ಬೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಗಾಂಧಿಯನ್ ಎಕಾನಮಿ ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಗ್ನಿಕರೇಚರರ್ ರಿಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕ್ಲೋರೀಕರಿಸಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚರಕಾದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ನೇಯಿಗೆಯವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನೂ, ಗಾಂಧಿಯನ್ ಎಕಾನಮಿ

ಯನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹೋಗುವುದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ, ಹೈನಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಡಿ.ದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ!

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹೀಗೆ ಆಗ ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ರೂರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದವಾಗೆ ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಟಿಗೆ ಅವನು ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ, ಮಹತ್ವವೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೇ ಏನಾ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗೋಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಸುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ; ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೀಪುನುರಾನನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೌಬ್ರುಡಿಂಗ್ ಸಂಟರ್ಸ್ ಇದೆ ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ದನಗಳು ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿಯಾಗಿರಲು ವುಡ್ಡೇ ಕಹಿಯಾಗಿರುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರೈತ ಬೇಟೆ ಮಾರಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಅರ್ಥಿಕಮಟ್ಟ ಹೀಗಿದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಟೆಯವರಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಮಾರಬೇಕು, ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೂರಲ್ ಇಂಡೆಕ್ಸ್‌ನೇಸ್ ನೋಡಿ. ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು 53 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ರೈತನ ಋಣ ಬಾಧೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಗೋರ್‌ವಾಲರವರು ಟೂರ್‌ಮಾಡಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ರೈತನ ಋಣ ಬಾಧೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ! ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೆ, ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಬಾಕಿ 94 ರೂಪಾಯಿಗೆ ರೈತ ಸಾಹುಕಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸದಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಈ ಭೂಮಿ ಇನ್ನೂರು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಜೀವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಸೂರನ ಸುತ್ತಲೂ ಹೇಗೆ ಬೆಂಕಿ ಅವರಿಸಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಭೂವಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಂಡದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ

ಭೂಮಿಯು ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ನೇಗಿಲಯೋಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಗೋಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದರ ಹೆಗಲಿಗೆ ಭಾರವಾದ ನೇಗಿಲನ್ನೇ ಹಾಕಿ, ನೆಹರೂರವರ ಫೋಟೋವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಟ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಚೊಬ್ಬಾಕೊ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹಾಲು, ಅನ್ನ ತಿನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು; ಅವುಗಳು ನಮಗೂ, ನಿಮಗೂ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ, ರೈತರಿಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಅದೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಟ್ಟ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರನ್ಸ್‌ಡ್ ಮೆಥಡ್ ಆಫ್ ಕಲ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮಿಲ್ಲಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಂಡೋನೇಷಿಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅಕ್ಕಿ ಅಭಾವವಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಹಿಪ್ಪೆ, ಹೊಂಗೆ, ಬೇವು ಮುಂತಾದ ಬೀಜಗಳಿಂದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತೈಲದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ಅರ್ಥದಾಟಿ ನೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಬಾಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಲೇಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ತಾನು ಬೆರೆದಂಥ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೈಡ್ರೋನೇಟಿಡ್ ಆಯಿರ್ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ರೈತನ ಎಕಾನಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರ್ವಮಾಡಿದ್ದೀರ? ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶರೋಹ, ಚಂದ್ರರೋಹ, ಸೂರ್ಯರೋಹ ಎಂದರೆ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ? ಡೆಲ್ಟೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಫುಡ್ ಮಿನಿಸ್ಟರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಮನೆಯಿಂದ ಕಾರಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು; ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅನಂತರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಏರೋಡ್ರೋಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಹತ್ತಬೇಕು. ಮೂಲಭದ್ರವಾದ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬುಡದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ರಚನೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ; ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿರಬಹುದು. ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರೇ ಆಗಲಿ, ನಾವೇ ಆಗಲಿ, ನೀವೇ ಆಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾದಾಗ, ಪೆನ್‌ಷನ್ ಬೇಕು, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಬೇಕು, ಗ್ರಾಡುಯಿಟಿಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ರೈತ, ನೇಗಿಲಯೋಗಿ, ನಮಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರೆಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ, ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬೇಕು. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೋದಯದ ಪ್ರಚಾರ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಗಾಂಧಿಯನ್ ರೂರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೊಲ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ

ರೈತ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಮಡಿಯುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು.

5 P.M.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ರೈತನು ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಬೆಳೆಗಳನ್ನಿವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ವೇಗರೀನ್ ಆಫ್ ನೇಚರ್ ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಚಾಂಡಲ್ಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾಮದಾಮರಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗಿರಬೇಕು! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕ್ರಾವ್ ಇನ್‌ಷೂರನ್ಸ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನೇನಾದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಇಂಥ ಏರುಪೇರುಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ; ಶಾಂತಿ ಕಲಕಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಶಾಸ್ತ್ರತಾವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಏರುಪೇರುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ಬಗೆಹರಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಒಂದು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತರ ಹಿತಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ—ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿ, ಅದರ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿಯುವ ತನಕ ಹೇರಿ, ಆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಅವರು ಅದರಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕುಡಿದೂ ಕುಡಿದೂ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ತಾವೂ ಈ ದಿವಸ ರೈತನನ್ನು ದುಡಿಸಿದುದಿವಿ, ಅವನ ದುಡಿಮೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಗರಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಈ ದಿವಸ ನಗರಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬರುವಂತಾಗಿದೆ—ಎಂದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಗಳುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗರಾಜ್ (ಬಿಡಾಪುರ).—ಈಗ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೈಕಿ ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೋ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಯಾರುಯಾರು ನುಖದಿಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ರೈತ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ. ಅವನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ರೈತನಿಂದ ಅವಾರವಾಗಿ ಕಂದಾಯದ ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಸಾಲ ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಟ್ಟಿರ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಇನ್ನಾದರೂ ರೈತನ ಹಿತಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ನೀಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಒಂದ ಸಮಾಧಾನ ಸಿತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗದ ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ 75ರಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೋ 10-18 ಭಾಗದ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಈ ದಿವಸ ಈ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದರಿಗೆ ನಾವು ಸಿಮೆಂಟ್ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದೇನೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೆಂಟಿನ ಎಂದರೆ ಕುಂಬಾರರ ಹೆಂಟಿನ ಮಣ್ಣುಗೋಡೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಡವೇ? ಈ ದಿವಸ ಆ ಕುಂಬಾರರ ಕಸಬಿ ಗೇನು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತೇಜನವೆಲ್ಲ ಬರಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಂಗಳೂರು ಹೆಂಟಿನ ತಯಾರಿಕೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಅವುಗಳೇತಕ್ಕೂ ಬೇಕು ಅ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ? ಹಳ್ಳಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ. ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಬೇಡ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಡೆ, ಕುಂಬಾರರ ಹೆಂಟಿನ ಮಾಳಿಗೆ ಅದರ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರ್ಣಕುಟೀರಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಅಂಥ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಿಷ್ಟು ಬೇಕು? ಅದುದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ವಾದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿ ರೂರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಖಚಿತವಾದಂಥ ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಉಚಿತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನಾಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂಥ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳೆಂದರೆ—ಒಂದು ಸಿಂಹ, ಎರಡನೆಯದು ಶಾರ್ದೂಲ. ಈ ಎರಡರ ದವಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮೂರನೆಯವನಾದ ರೈತನಿದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಎರಡರ ದವಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಕಷ್ಟವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಗತ್ಯ. ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಲಹಗಳೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವಂತೆ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೇನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಾನಾ ಮುಖವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ, ಎರಡುಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೇಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪಾದನೆ ಆವರು ತಮ್ಮ ಬಜಾನೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೇಗ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತರೋ? ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಗಲರಳೂ

ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆನಾಲ ದಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗಾದರೂ ತಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗಾದರೂ ಹೊಳೆಯಬಾರದೆ? ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ 30-35 ವರ್ಷಗಳು ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯಿ ಅವರಿಗೆ, ಅವರ ಮಗನಿಗೆ, ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಪೇಷಾ ಬೇರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪೇಷಾದಾರನ ಮಗನಿಗೂ ನೌಕರಿ, ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೂ ನೌಕರಿ; ಅತ್ಯಂತ ರೈತನನ್ನು ನಾಡಿನ ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅತನಿಗೆ ಮುದುಕನಾದ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಪೇಷಾ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ? ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ಈ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಆ ದೇವರೆಂದು ಯಾವ ರೈತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ದೇವರ ಶಾಪ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಟ್ಟದೆ ಇರದು. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ರೈತನಿಗಿರತಕ್ಕ ನಾನಾ ಮುಖವಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನೊಲಕ ದೇಶಾಭ್ಯುದ ಕಾಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈಗಿನ ಪ್ರಸಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಆಮೂಲ ರಾಗ್ಯವಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿ, ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಲಹೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮಹತ್ವವಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಘಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—I would like to draw the attention of the Chair to rule 140 wherein it is stipulated that each member shall be given not more than 15 minutes. I would request the Chair to adhere to this rule strictly and to limit the speech of each member to 15 minutes so that as many members as possible may participate in this debate.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Yes.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಹೊನ್ನಾವಳ್ಳಿ).—ಆಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೈ. ವೀರಪ್ಪನವರು ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರೇನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇನು ನಾವು ಬಹುಶಃ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಲೇ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂಥ ಆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವೀದಿವಸ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯವಾದ ತೊಂದರೆಗಳೇನು, ಭೂ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ವಿಚಾರಗಳೇನೆ ಅವೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಸಾಕು. ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒತ್ತಾಯ ತರು ನಮಗೆ ಈಗ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳ ನೋಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕುವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳವರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಸುಮಾರು 240 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 341 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 70-75 ರಷ್ಟು ಜನ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ರಾಜಧಾನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೇವಲ 12 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರೊಂದು ದಾಮಾಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವೀದಿವಸ 100ಕ್ಕೆ 75 ಮಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿದ್ದಾರೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಸಾಕೇ ಅಥವಾ ಅದನ್ನಿನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುತ್ತಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೇನು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕಟ್ಟಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ವೈಸರೋಗಿ 145 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಸಹ ಕೇವಲ ಸಾಲದು. ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಂದರೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದು, ಪಂಪು ಹಾಕಿಸುವುದು ಸೇರಿವೆ. ರೈತನಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಕಂಕರವಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಏನೇನು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೋ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಜನರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇ

ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಣಕಂ ಜಾಸ್ತಿ ಅಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 100ಕ್ಕೆ 85 ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ 10-15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಣಕಂ ಜಾಸ್ತಿ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಣಕಂ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 50 ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ; ಭದ್ರಾವತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, 'ಕೆ. ಜಿ. ಎಚ್. ಸ್ಕಾಪನಲ್ಯೆಜ್' ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಣಕಂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಇಣಕಂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಎತ್ತು ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಬಹಳ ಇದೆ. ಆ ಜಮೀನು ಬಂಜರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗೆ ಕಡಮೆ ಇರುವ ಹಿಡುವಳಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ಸುಮಾರು 69 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಜನರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಬೇವಿನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ನಾವು ಜನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚಿಸಿ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಇಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ವ ರಿಯಪ್ಪ (ಅಧಿಕಾರಿ ಸಚಿವರು).— ನೀವು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಸ್ವೀಮನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಆದರೆ ಟೋಟಲ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಣಕಂ 46 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹವಾಮಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ನಮಗೆ 100ಕ್ಕೆ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 46 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಫಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಟೀ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕಬ್ಬು, ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಎಗ್ಗಾಂಪರ್ ಫಾರೋ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಜನರಲ್ಲಾಗಿ ಅದೂ ಒಂದು ಸೇರಿಸಿಬಿಡಿ, ಯಾರು ಯಾರು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಫ್ಯಾಸಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಕೂಲತೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬೀಳು ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ತುಂಬ ಇದೆ. ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಫಿ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಸ ತಕ್ಕದ್ದೂ ಇದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ರಾ್ಯಂಡ್ ಪಾಲ್ಟಿಮ್ ಬಂದು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತನ್ನಿ. ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸದೊಳಗೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತನ್ನಿ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇದೆ. ಅದು ಬರಲೇಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಾರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಏನಿದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಬಂಜರುಬಿದ್ದಿದೆ. ಕಾಫೀ ತೋಟವನ್ನು ಬಡವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗುತ್ತದೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಚೋಲೈ ಎಕಾನಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಫೀ ಎಕಾನಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಫ್‌ವೇ ಹೌಸ್‌ನಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಚೋಲೈ ಎಕಾನಮಿ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಇರಲಾರದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಚೋಲೈ ಎಕಾನಮಿ ತರುವವರೆಗೂ ಭೂಮಿ ಬಂಜರು ಬೀಳಲಕ್ಕೆ ಬಡಕೂಡದು. ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಫಿ, ಅಡಿಕೆ, ಟೀ, ರಬ್ಬರು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಬೇಳು ಜಮೀನು ಬಹಳ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ರಾ್ಯಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೇನು ಬಂಜರು ಜಮೀನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ದರೂ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗಿಗೆ ತಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ. ರಾ್ಯಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಬಂದಾಗ ದೇಶದಲ್ಲರುವ ಸಂಪತ್ತು ನನ್ನದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ನಮ್ಮವರು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು ನನ್ನ ಸಹೋದರರು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಜಮೀನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಕಂಪೆನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಊರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಾಗುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸ್ಥಳವು ಬೇಕಾದರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈದಿವಸ ಜಮೀನು ಕೊಡದೆ ಬಹಳ ದಿವಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಸರ್ಕಾರದ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ-ಹಾಕಬೇಕು. ಶ್ರಾಂತಿಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು, ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು, ಅಮರಾಪುರರು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಬಡವನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ-ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಫಾರಂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅರ್ಜಿ-ಫಾರಂ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಬಡವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಅರ್ಹರಾದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲೆವಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದೇನೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಹಾಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹತ್ತು ಎಕರೆ, ಐದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಾಲದು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪಶುಪಾಲನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಜೇನು, ಕುರಿ, ಹಂದಿ, ಕೋಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಚೈನಾ ದೇಶದವರು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 90 ಪ್ಲಗ್ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜವೋ ಸಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದು ತಪ್ಪಿ ಚೈನಾ ಮಾದರಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾದರಿಯ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿಯ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—There are 45 resolutions put down for discussion on the first day of

the non-official business and there are 28 resolutions put down for the second day. Is it the idea that those 45 resolutions should be discussed today only?

MR. DEPUTY SPEAKER.—Let us try.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—There is no question of trying. We have started the list of 45 resolutions at 4-30 P.M.

SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—The half-an-hour discussion is also put down for discussion today. It is coming up from the beginning of this session and is postponed from day-to-day though the Minister concerned is coming prepared for it every day.

MR. DEPUTY SPEAKER.—We shall take it up at 6 o'clock.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯಂ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯೋಚಿತವೂ, ಸಾಧುಪೂ ಅಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಏರುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಮಾಡಲಕ್ಕೆ ತೋರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಎಂ. ಎಸ್. ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ದೇಶದ ಜೀವನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ತಾಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿರುವ ಅನಾದರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡಾ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಹಣ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾಗಿದ್ದು ಆಗಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಹೊಸ ವಿಧವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕು, ನವೀನ ವಿಧವಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯ

ಬೇಕು, ರೈತರಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಅವರು ನವೀನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಮತ್ತು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ತುಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕನಿಕರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರಾಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನೇ ರಾಜ್ಯವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆಹಾರೋತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದನ್ನು ನುಡ್ಯ. ಪಡೆದ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೇನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ, ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ದೇಶದ ಕರ್ಷಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ, ರೈತನ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಈಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಲಿ, ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಪುಣ ಬಾಧೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ rural indebtedness ವಿನಿದೆಯೇ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇವೇನು ನಾವು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಅನುಮರ್ಥರಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಸಾಹುಕಾರರ ಮತ್ತು ಜಿನ್ದಾರರ ಪಾಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಅಂಕ ಅಂತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತ ತಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಅನುಮರ್ಥರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಫಿಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ದನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ರೈತನ ಬುಣಬಾಧೆಯನ್ನು ನೀಗಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ ವಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಿ ಕರವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

5-30 P.M.

ಅದುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸ್ವ ರೈತನಮೇಲೆ ದಾಪಾ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನೊಂದಿಗಿನ ಜಮೀನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಇರ ತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯೂ ಕೃಷಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ರೈತನು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವ್ಯವ ಸಾಯಗಾರನನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಥವಾ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಇವನು ತನ್ನ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲನುಕೂಲವಾಗಿ ಎಂತೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಸಾಲಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ರೇತಕ್ಕೆ 900 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ 75 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಕೊಡಬೇ ಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸರಕಾರವು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ Agricultural and Rural Indebtedness Relief Act ಎಂದು ಮಾಡಿ ರೈತನ ಹಣದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸೆರೆಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀ ಯಾಗಿ ರೈತನ ಬುಣ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಿಗದಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊ ಳ್ಳದೆ ರೈತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮ ವಾಗಿಲ್ಲದಕಾರಣ ಆತ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ದಾವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತ ತನ್ನ ಸ್ವತ್ತನ್ನೂ ಕೂಡ ಉಪ ಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಈಗ Select Committee ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ Agricultural and Rural Indebtedness Relief Act ನಿಂದ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವವರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತನು ಹೀಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ಸಣ್ಣ ಭೂಮಿಯನ್ನು Agricultural Act

ಪ್ರಕಾರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಅಂತಹ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಡಬಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಜಮೀನುದಾರರ, ಸಾಹುಕಾರರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ರೈತರಿಂದ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಆಣೆಯಂತೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, 72-73 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ Banking System ನ್ನು ಪ್ರತಿ ಸೆಟೆ; ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೇವಾಡೇಷಿಯನ್ ಘಾಡುವವರಿಗೆ ರೈತನೊಳಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಮನೋಧೇಯವು ತರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರೇವಾಡೇಷಿಯನ್ ಮಾಡುವವರು ಶೇಕಡಾ 5 ರಿಂದ ಅರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುವಂತೆ ವಿಷಯವಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಏನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನೋ ಅದೂ ಕೂಡ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಇಲ್ಲ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಮ ಗ್ರಾಮದ ಮನೋಧೇಯವನ್ನು ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತ ನಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಜಮೀನುಗಳು, ಆ ಬಾಡು ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತಹವುಗಳ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ, ರೈತರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಬಾಡು ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಲವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವಂತೆ, ಇಂತಹ ಬಡರೈತನು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಲವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಆಹಾರದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಎಲ್ಲ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ "State Aid to Industries" ಮನೋಧೇಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ರೈತನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಮನೋಧೇಯವನ್ನು ತಂದರೆ ಈಗ ಬಂಜರು ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ

ಭೂಮಿಗಳು ಬಂಜರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಈ ರೈತನ ಶಕ್ತಿ ದಿನೇದಿನೇ ಕುಂದುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಲುವನ್ನು ಅವನು ಸುಧಾರಿಸುವವರೆಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಬಂಜರು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಆದಾದು ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೋಟೀಸು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ನಡೆಸದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ದೋರಾಯಮಾನವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಗೇಣೀದಾರನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೇಣೀದಾರನಾದವನಿಗೆ ನನಗೇನು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲು ಹಕ್ಕು ತಗಲುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ಗೇಣೀದಾರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಹಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯಪದ್ಧತಿ ಎಂದರೆ Co-operative farming ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭಯ, ಒಂದೆ ಕೂಗು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೋಜದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಹೋದಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಲಿ ಅದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಂತರೈರೂ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೇನೋ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು compel ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಂತೆ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇರನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಅದರಂತೆ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಿರುವವರ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೇರೂ ಹೋಲುತ್ತಿರುತ್ತಾ ತಾವಾಗಿ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನ ತೀರ illiterate ಆದವರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರನ್ನು ಸುಲಗಿಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಅಲ್ಲದೆ ವರೆಗೆ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ

ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಂಬಬೇಕು. ರೈತರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರ. ಅವನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಂತರಾದವರು ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಇಂತಹ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 70 ಜನರು ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ರೈತನ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಇದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಂಥ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಡುವಂತೆ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತರ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಅದಿಲ್ಲದೆ, ತಾವು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—ಪಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತ ಬಂಧುಗಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಪಾನ್ಯ ವೈ. ವೀರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಿತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತ ಬಂಧುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಗಿದೆ, ಏನಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಕಾರಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಬಂಧುಗಳ ಏಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 74 ಮಂದಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು 10-12 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 30 ಮನೆಗಳಿವೆಯೆಂದರೆ, ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ 20 ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಲಿ, ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ನೇಗಿಲನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ರೈತನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಅವನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ವೃತ್ತಿ ಆದಷ್ಟು ರಾಜಧಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು. ರೈತನು ಬಿಸಲು ಮಳೆ ರೆಕ್ಕಿನದ ವ ಕಳ್ಳುಮರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ವರಮಾನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ನೆರೆಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ಬೇರೆಯ ವರಲ್ಲರೂ ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅವರ ದುಡಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ವರಮಾನ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ರಿಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೂತನ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಈ ರಿಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರುಗಳು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತನ ತನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಬರುವಂತಾಗಿ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಈ ಹೊತ್ತು ರೈತನು ಎಷ್ಟೋ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ, ಆತನು ದುಡಿದಷ್ಟೂ exploitation (ಶೋಷಣೆ) ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 24 ಜನ ರೈತರಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದ 76 ಜನ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಣೆಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಆದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲಾಂಡ್ ಮಾರ್ಕ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿವೆ. ಸಾಲಕೊಡುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಬೆಳೆದ ಮಾಲನ್ನು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ದರಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ರೈತರು ಸುಮಾರು ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ತೆಂಗಿನಗಿಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—I rise to a point of order. Section 141 says that discussion of a resolution shall be strictly relevant and within the scope of the resolution. I want to know whether my Hon'ble friend is within that scope or not.

Mr. SPEAKER.—He is within the scope.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—The resolution is to constitute a committee but he is discussing beyond the scope of the resolution.

Mr. SPEAKER.—It is a general discussion. He is also talking on food.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—He is generally discussing agricultural problem.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಗಾರರು ತೆಂಗಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಸ್ಕೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಶೋಷಣೆ ಆಗದ ರೀತಿಯೊಳಗೆ, ಅವನ ಬೆಳೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನಿದೆ, ಅವನು ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಶೋಷಣೆಯಾಗದೆ, ಅವನಿಗೆ ರಾಜಧಾಯಕವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿಜವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇರೆ ರೈತನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇರಾಖೆ ಎಂದರೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಕಂಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಕಂಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಅದು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕಡೆಗೆ ಅಪೋಸಿಷನ್ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. General remarks are not precluded. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಮಿಟಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಟ್ಟು, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಎಷಿಯದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಾಹೋದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ.
ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕಮಿಟಿ ಸೆಟ್-ಅಪ್ ಮಾಡಬೇಕೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ. ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಒಮಿಷನ್ ಅಫ್ ದಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಳಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ಇಂಟೆನ್ಸೀವ್ ಆಗಿ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್ಸೀವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲು ಅದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

“This Assembly is of the opinion that a committee of both officials and non-officials be constituted” ಎಂದು ಇದೆ. ಕಮಿಟಿ ಸೆಟ್-ಅಪ್ ಮಾಡಬೇಕನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಮಿಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—I think it comes within the purview of the resolution.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕರಿಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ರಾಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ರಾಯರುಗಳಿಗೆ ಫೀಸ್ ಕೊಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಹೆಸು ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳುಮರಿಗೆ ಹಾಲು ಹೇಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ನಾವು ಮೊದಲು ರೈತರು, ಆಮೇಲೆ ರಾಯರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ರೈತರೇ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ರೈತರಮೇಲೆ ಒಂದೆ ಅಭಿಮಾನ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಫೀಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬೇಕು; ರೈತರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ರೈತರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೈನಾಣು ಮಿನಿಸ್ಟರು ರೈತರ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬೇರೆಯವರ

ಕೈಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈವಾಗಲಾದರೂ ಕೂಡ, ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ, ಎರಕ್ಟನ್ನುಗೆ ಮುಂಚೆ, ಎರಕ್ಟ್ ಆದಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ರೈತರು ವರ್ತಕರಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಇರಬಾರದು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದವರ ಹತ್ತಿರ ದೋಹಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ದೇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು. ಇವತ್ತು ಬಹುಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ರೈತರ ಕಡೆಯಿಂದ; ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಕೂಡ, ಬಜೆಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ!

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಬಡ್ಡಿಯೇ ರೈತರದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟುಹಣ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, “Nil” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರ ಹಿತವಿನ ವೇಲೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣ ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿ ರೂಪವಾಗಿ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಏನಾ, ರೈತರಿಗೆ ಕಾರ್ಖರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸಾವನಾಸ್ತು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಪೇಟೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ರೈತರೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಕ್ಟರಾಯ್ ನುಂಕ ಕೊಡಬೇಕು, ಗಾಡಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ 4 ಆಣೆ, 8 ಆಣೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ವಿಧಿಸಿರುವ ನುಂಕ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಬ್ಬರಿ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ, ಹುರುಳಿ ಮತ್ತು ದಿನನಿ ಮೇಲೆ ನುಂಕಹಾಕುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ! ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಾ! ಇಬ್ಬಾಗಿಯೂ ಗಾಡಿಗೆ ಆರು ಆಣೆ ನುಂಕ ರೈತಕೊಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾಳೆ ಮಾತನಾಡಿ.

6 P.M.

HALF AN-HOUR DISCUSSION ON STARRED QUESTION No. 47.

Introduction of Condensed M.B.B.S. Courses in Bangalore and Mysore Medical Colleges.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—Sir, this question of condensed M.B.B.S. course has been discussed in the past and I hope it will receive the fullest consideration now. No doubt, there is no controversy